

въ Урумъ-общини, ала тиранията на гръцкитѣ владици вече е била станъла неспособна за народитѣ, които не бѣхж Гръци. Патриаршията се е грижила по-малко за интереситѣ на църквата, а по-вече за това да поелипчи всичкитѣ си вѣрни, за това всичкитѣ чинове и ползи е задържала за Елинитѣ елинофони, иил за Славянитѣ, които сж се били поелинили. Така, всичкитѣ владишки и митрополитски мѣста на Полуострова сж биле заети отъ Гръци. Тѣхното повѣдение, въ което нѣмаше нито диря отъ добродѣтель, тѣхната администрация, която никакъ не се е съобразявала съ канонитѣ, особено пѣкъ тѣхното лакомство и грабливостъ, нищо не сж оставили неосквернено. За това въ рапорта който е поднесълъ на Султана тогавашния Велики Везиръ, намираме слѣдующето оцѣнение за прѣдставителитѣ на православната иерархия и сътрудницитѣ на Мегали Идеята: „между многото злоупотрѣбления, които констатирахъ, мисля че ми е длъжность да изнеса едно, което необходимо е да се прѣкрати незабавно, а именно повѣдението на нѣколцина прѣдставители на висшето гръцко духовенство, което стои по-долу отъ всѣка критика. . . Не мож освѣнъ това да се въздържа да не упомена, че мѣжду тѣхъ има такива които ни най-малко не вникватъ въ природата на тѣхвата вѣрска миссия, но се отдаватъ на злоупотрѣбления недостойни въ всѣко отношение на чинѣтъ, който носятъ на себе си“¹⁾. Такивато владици е заварило и въ Сърбия въстанието въ началото на настоящия вѣкъ. „Това което той (князь Милошъ) говори за Гръцитѣ, ни показва че въобще сж се лъгали всичкитѣ, които сж мислили че Гръцкото въстание и Сърбското въстание сж едно и сжщо. Полагали сж, че така може да се мисли поради единството на вѣрата, но именно тѣзи вѣра или по-добрѣ глобитѣ на Гръцитѣ владици въ Сърбия сж направили щото Сърбитѣ и Гръцитѣ да се странятъ едни отъ други и чакъ да се мразятъ“, казва Графъ Адолфъ отъ Караманъ въ своитѣ пѣтни бѣлѣжки²⁾“. Не е било по-добрѣ нито на Румънитѣ въ Румъния. Владичеството на фанариотскитѣ владици и князове е оставило въ плодородната и благословена равнина на долния Дунавъ ужасни въспоминания, та отъ тия врѣмена се датира неизгладимата умраза мѣжду Румънитѣ и Гръцитѣ.

1) Rapport du Grand Vizir Mehemed Kiprioli au Sultan (Arch. diplomatiques 1861, стр. 160).

2) Споменик Академие Наука XVII стр. 26.